

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
Σχ. Έτος 2013-2014

ΤΟΠΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ – ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΡΜΙΟΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:
ΜΑΛΤΕΖΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

- ▶ ΠΑΡΑΔΟΣΗ: εννοούμε το μελωδικό νανούρισμα της μάνας, τους θρύλους του παππού, τα κάλαντα, τις μαντινάδες, τα έθιμα, τους χορούς και τους σκοπούς που μας συντρόφευαν σε κάθε χαρά, τις ενδυμασίες, τα κεντήματα, τα δίστιχα, τα παιχνίδια και όσα άλλα είναι μέρος της ζωής του τόπου μας.

ΠΑΡΑΔΟΣΗ

- ▶ Παράδοση είναι και οι τοπικές γιορτές και τα πανηγύρια και οι χοροί, όπως επίσης και τα έθιμα που τα συνοδεύουν. Αυτό είναι και το θέμα της ερευνητικής μας εργασίας, και ειδικότερα οι τοπικές γιορτές, τα έθιμα, τα πανηγύρια και οι χοροί της επαρχίας Ερμιονίδας.

ΚΡΑΝΙΔΙ

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ
ΑΠΟΚΡΙΕΣ (ΛΥΡΙΖΑ)

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Η εορτή του Αγίου Ιωάννου στις 29 Αυγούστου, πολιούχου του Κρανιδίου, εορτάζεται κάθε χρόνο πανηγυρικά και με μεγάλη ευλάβεια από τους Κρανιδιώτες και από τους κατοίκους των γύρω χωριών.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

- ▶ Παραμονή των Θεοφανείων έλεγαν τα φώτα. Κρατούσαν μπαστούνια στο χέρι τους τα κτυπούσαν κάτω και έλεγαν τα κάλαντα των φώτων. Τελειώνοντας έλεγαν: δώστε μας την κότα την πιο παχιά για να σας ειπούμε χρόνια πολλά.
- ▶ Την άλλη μέρα μετά την λειτουργία μαγείρευαν τις κότες που είχαν μαζέψει και έτρωγαν όλοι μαζί.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΚΡΑΝΙΔΙ

- ▶ *Του Τελώνου και του Φαρισαίου ανοίγει το Τριώδιο και τότε άρχιζαν τα μασκαρέματα. Την πρώτη Κυριακή των νηστειών επικρατούσε η άποψη ότι ντύνονταν τα παιδάκια μασκαράδες, (τα αγόρια ντύνονταν βλαχάκια = τσολιαδάκια και τα κορίτσια βλαχούλες) την δεύτερη Κυριακή (την Κρεατινή) οι πιο μεγάλοι και την τρίτη Κυριακή ντυνόntonτουσαν οι μεγάλοι μασκαράδες και την αποκαλούσαν και Τυρινή. Το πιο γνωστό έθιμο της Αποκριάς ήταν η Λύριζα*

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΟ ΚΡΑΝΙΔΙ

- ▶ Την πρώτη Κυριακή, έφτιαχναν πουπέκι ή γαλόπιτα, άνοιγαν τα σπίτια τους, τα χαιρόντουσαν με τα παιδιά τους.
- ▶ Την Κρεατινή (δεύτερη Κυριακή) την έλεγαν και άρτσι βούρτσι. Αυτή την εβδομάδα έσφαζαν αρνάκια και γουρουνάκια. Έτρωγαν απ' όλα εκείνες τις ημέρες, γιατί τα σπίτια εκείνης της εποχής είχαν τα πάντα. Το γλέντι ήταν απαραίτητο. Επίσης, την Τσικνοπέμπτη έφτιαχναν χοιρινά, τα τσιγαρίζανε στο τηγάνι και τρώγανε όλοι μαζί.
- ▶ Τις Κυριακές το βράδυ πήγαιναν στους συγγενείς, τους φίλους και έσερναν το χορό. Χόρευαν καλαματιανό με το τραγούδι Αρκαδιανή, συρτό, τσάμικο αλλά και τσάμικο με το σπαθί. Περνούσαν το σπαθί κάτω από τα πόδια.
- ▶ Την Καθαρά Δευτέρα, όποιος ήθελε, πήγαινε στου Κολκονάβη. Ήταν ένα μέρος έξω στα περιβόλια όπου φύτευαν μαρούλια.

ΛΥΡΙΖΑ

- ▶ Ήταν ένα αυτοσχέδιο γλέντι της γειτονιάς που γινόταν σε ένα πλάτωμα.
Όλοι οι γείτονες έβγαζαν τραπέζια και καρέκλες στο πλάτωμα, έφερνε ο καθένας τις ετοιμασίες του, άφθονο κρανιδιώτικο κρασί και κυρίως το κέφι του για να γλεντήσουν.
- ▶ Στα γλέντια αυτά απαραίτητο ήταν το μασκάρωμα, τα πειράγματα, οι πλάκες, και ο χορός. Πολύς χορός

- ▶ Αγαπημένες μεταμφιέσεις ήταν οι **απάχηδες** και η **γκαμήλα**. Απαραίτητα εδέσματα ήταν οι γκόγκες (Φτιαχτά μακαρόνια) και το φτιαχτό γιαούρτι.
- ▶ Η αναβίωση αυτού του εθίμου ξεκίνησε το 2012 στη κάτω πλατεία του Κρανιδίου.

ΑΠΑΧΗΔΕΣ

*Τα παλικάρια ντυνόntonτουσαν απάχηδες. Φορούσαν μπλε παντελόνι, που 'χε στο πλάι μια λωρίδα κόκκινη, από πάνω μέχρι κάτω, άσπρο πουκάμισο και στα μάτια μαύρη μάσκα. Στο λαιμό φορούσαν μαντήλι μεταξωτό. Αυτά τα μαντήλια τα έφερναν οι σφουγγαράδες, οι ναυτικοί από την Μπαρμπαριά. Οι απάχηδες τραγουδούσαν “**απάχικα τραγούδια**” :*
«Στη παλαβή αποκριά όλοι, παιδιά, χαρείτε, και μαγουλάκια κοριτσιών φιλάτε, σαν να τα βρείτε».

ΔΙΔΥΜΑ

Μεγάλες γιορτές που συνοδεύονταν και από τοπικό πανηγύρι ήταν:

- ▶ Ο Άγιος Γεώργιος
- ▶ Η γιορτή της Παναγίας τον Δεκαπενταύγουστο
- ▶ Η γιορτή της Ζωοδόχου Πηγής στην Πελεή την Παρασκευή της Λαμπροβδομάδας.
- ▶ Η γιορτή της Τουλίπας

ΔΙΔΥΜΑ :ΑΓΙΟΣ ΓΙΩΡΓΗΣ

- ▶ Γιορτάζει το ένα από τα δύο εκκλησάκια που βρίσκονται στη μικρή σπηλιά του χωριού.

ΑΓΙΟΣ ΓΙΩΡΓΗΣ – ΔΙΔΥΜΑ

- ▶ Ανήμερα της εορτής μετά την λειτουργία γινόταν μεγάλο πανηγύρι στην πλατεία του χωριού με όργανα άλλοτε με ντόπιους οργανοπαίχτες και άλλες φορές με ξένους.
- ▶ Συρτά, καλαματιανά και τσάμικα ήταν οι χοροί που χόρευαν με πολύ μεράκι όχι μόνο οι ντόπιοι αλλά και πολλοί ξένοι που έρχονταν από τα γύρω χωριά.
- ▶ Όταν η γιορτή έπεφτε την επομένη μέρα του Πάσχα τότε το γλέντι ήταν διήμερο και πολλές φορές με περισσότερες από μια ορχήστρες που έφερναν οι ταβέρνες του χωριού. Οι ταβερνιάρηδες του χωριού κοντράρονταν μάλιστα για το ποιος θα 'φερνε την καλύτερη ορχήστρα.
- ▶ Σήμερα δεν γίνεται πια πανηγύρι αλλά μόνο η λειτουργία στο εκκλησάκι.

Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ

- ▶ Γιορτάζει το εκκλησάκι της Παναγίας στην Πελεή. Παλαιότερα μετά την λειτουργία ξεκινούσε μεγάλο γλέντι στην αλάνα του οικισμού. Τα δύο ταβερνάκια φρόντιζαν με τις ορχήστρες που έφερναν και τους εκλεκτούς μεζέδες να διασκεδάσουν τον κόσμο.
- ▶ Ο τσάμικος (τρία μπρος και δύο πίσω) με το συρτό ήταν οι χοροί που κυριαρχούσαν στο γλέντι.

ΔΙΔΥΜΑ: ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥΛΙΠΑΣ

Κάθε χρόνο την περίοδο της Άνοιξης πραγματοποιείται η «γιορτή της Τουλίπας».

Γιορτάζεται από το 1962, μιας και η περιοχή είναι απ' τα λίγα μέρη της χώρας όπου συναντάται αυτοφυής άγρια τουλίπα.

Η γιορτή ξεκινούσε στην Τρόμπα (σημερινή πλατεία του χωριού), όλα τα μαγαζιά ήταν στολισμένα με τουλίπες (μάλιστα βραβευόταν και το καλύτερο) και το πρόγραμμα περιελάμβανε μετά τα καλωσορίσματα, ποιήματα για την Άνοιξη, παραδοσιακούς χορούς απ τα παιδιά του χωριού, διάφορα παιχνίδια (τσουβαλοδρομίες κλπ), γαιδουροδρομίες και πολύ χορό μέχρι αργά το βράδυ.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥΛΙΠΑΣ 1964
ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΓΑΙΔΟΥΡΟΔΡΟΜΙΑΣ

ΕΡΜΙΟΝΗ

ΓΙΟΡΤΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ:

ΘΕΟΦΑΝΙΑ (ΓΙΑΛΑ - ΓΙΑΛΑ)

ΚΑΨΙΜΟ ΙΟΥΔΑ

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

ΓΙΑΛΑ – ΓΙΑΛΑ

- ▶ Στην Ερμιόνη γιορτάζονται από πολύ παλιά με ένα ιδιαίτερο τρόπο τα «Άγια Θεοφάνεια».
- ▶ Την παραμονή οι νέοι κατεβαίνουν στο λιμάνι και στολίζουν τις βάρκες με φοίνικες, σμύρτα, χουρμάδες, πορτοκάλια και σημαίες. Στις στολισμένες. Στις στολισμένες αυτές βάρκες θα μπουν την άλλη μέρα τα παιδιά που πρόκειται να πέσουν στη θάλασσα για τον σταυρό.
- ▶ Το στόλισμα, όπως και το ολονύχτιο γλέντι συνοδεύονται με το τοπικό τραγούδι των ημερών, το περίφημο "ΓΙΑΛΑ ΓΙΑΛΑ".

ΘΕΟΦΑΝΙΑ (ΓΙΑΛΑ - ΓΙΑΛΑ)

- ▶ Το έθιμο είναι μοναδικό για την Ερμιόνη και έχει παραμείνει ως έχει από την γέννησή του μεχρι σήμερα με ασήμαντες παραλλαγές.

ΚΑΨΙΜΟ ΙΟΥΔΑ

- ▶ Ξεκίνησε την δεκαετία του '60, όπου γιορταζόταν στην πλατεία του ναού των Ταξιαρχών, ατόνησε για αρκετά χρόνια και αναβιώθηκε το 1977 από τον πολιτιστικό σύλλογο Λάσο.

ΤΟ ΚΑΨΙΜΟ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ

Από τότε μέχρι σήμερα το ομοίωμα του κρεμασμένου Ιούδα καίγεται στο λιμάνι μέσα στη θάλασσα με ταυτόχρονη ρίψη βεγγαλικών και δυναμίτιδας.

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ

Είναι ένα από τα παλιότερα και χαρακτηριστικότερα έθιμα της Ερμιόνης. Γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 24 Ιουνίου, τη γενέθλιο ημέρα του Άι-Γιάννη του βαπτιστή. Ο Κλήδονας ήταν μια λαϊκή μαντική διαδικασία, όπου αποκλυπτόταν στις κοπέλες η ταυτότητα του μελλοντικού τους συζύγου.

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ

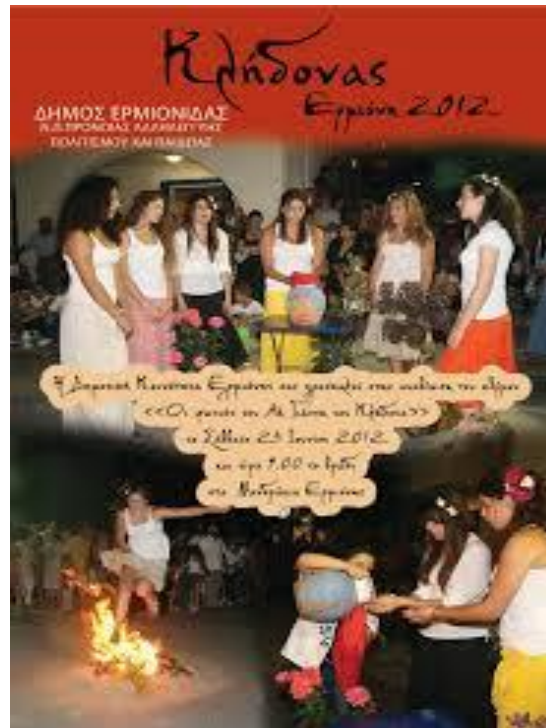
- ▶ Την μέρα αυτή ολόκληρη η Ερμιόνη κατακλυζόταν από φωτιές σε κάθε γειτονιά και δρόμο της. Ο καθένας έριχνε στη φωτιά κάτι σχετικό με τη δουλειά που έκανε (ο ψαράς κομμάτι από το δίχτυ του, ο ναυτικός σπασμένο σανίδι από το πλεούμενό του κ.ο.κ.) λέγοντας : “χάρη να βρουνε αμέτρητη απ' της φωτιάς τη φλογερή τη δύναμη”. Μετά από το επανειλημμένο πήδημα πάνω από τις φωτιές, οι κοπέλες άρπαζαν από τα ανοιχτά παράθυρα των σπιτιών τους τα κανάτια και πήγαιναν να φέρουν το αμίλητο νερό από το μεγαλοπήγαδο.

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ

- ▶ . Οι κοπέλες άδειαζαν το αμίλητο νερό σε ένα ανοιχτόλαιμο λαγίни και μετά έριχναν μέσα ένα προσωπικό τους αντικείμενο, το ριζικάρι. Το βράδυ επέστρεφαν σπίτια τους και το επόμενο πρωί σηκώνονταν και ένα μικρό αγόρι διαλεγμένο από όλες λέγοντας : “Κλειδώνουμε τον Κλήδονα με του Αη Γιαννιού τη χάρη και όποια έχει καλό ριζικό να δώσει να το πάρει.” βούταγε το χέρι του στο λαγίни και έπιανε ένα από τα ριζικάρια. Σε όποια ανήκε το ριζικάρι, εκείνη θα ήταν η τυχερή που θα παντρευόταν και σύντομα το όνειρο της θα γινόταν πραγματικότητα.

ΑΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΚΛΗΔΟΝΑΣ

Το έθιμο απόνησε την δεκαετία 1970 -80 και αναβιώθηκε την τελευταία πενταετία.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΕΡΜΙΟΝΗ

- ▶ Ήταν η αφορμή να συγκεντρωθεί η οικογένεια, Τα σπίτια άνοιγαν, οι νοικοκυρές μαγείρευαν ειδικά για την μέρα αυτή, όλοι έπιναν και τραγουδούσαν ανέμελα μέσα σε μια τρελή μασκαράτα.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

▶ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Το ξεφλουδισμένο αυγό, πασπαλισμένο με γιουρτί, κρεμασμένο για να δούνε ποιος θα το πιάσει με το στόμα και αυτός παντρευόταν πρώτος.

Επίσης περίμεναν τη ψώρα να κατέβει από την καμινάδα για να φάει τα μακαρόνια που περίσσευαν και να φέρει τύχη στο σπιτικό.

ΚΑΘΑΡΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

- ▶ Το γλέντι των προηγούμενων ημερών συνεχιζόταν στις πλατείες με τραγούδι και χορό. Το έθιμο αυτό δυστυχώς δε συνεχίζει μέχρι τις μέρες μας. Αυτό είναι βέβαια πολύ λυπηρό αφού έθιμα σαν αυτό έκαναν τους ανθρώπους ευτυχισμένους και έδιναν μια ιδιαίτερη ομορφιά στην περιοχή μας.

*Παραδοσιακά
πανηγύρια
και
χοροί του
Πορτοχελίου*

Γιορτή του Άγιου Αντρέα

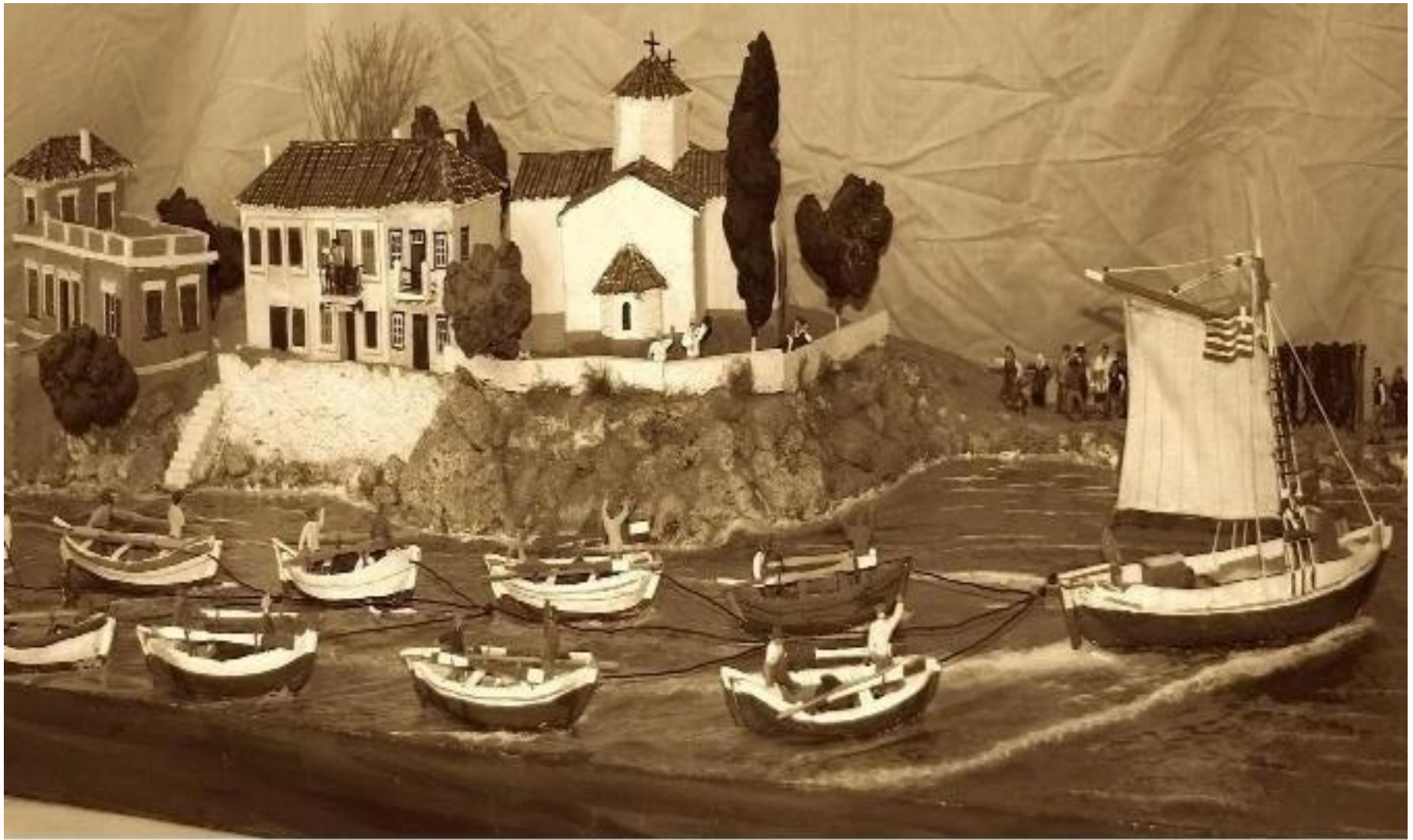
- ▶ Στις 30 Νοεμβρίου τη γιορτή του Άγιου Αντρέα γιορτάζουν οι ψαράδες. Πριν περίπου 40 χρόνια έκανε πανηγύρι το χωριό για να τον τιμήσει με ορχήστρα και φαγητό (κρέατα αλλά και ψάρια που ψάρευαν στην λιμνοθάλασσα της Βερβερόντας). Σήμερα το έθιμο αυτό έχει ατονήσει.

Γιορτή του Ευαγγελισμού (25 Μαρτίου)

- ▶ Στις 24 Μαρτίου μετά την λειτουργία της εκκλησίας γίνεται η περιφορά της εικόνας.

Τσέτα (1930–1959)

- ▶ Πρώτη αναβίωση (30/11/12).
Ήταν μια ομάδα καραβιών τα οποία σχημάτιζαν ένα ψαροκόκαλο. Έφευγαν από το Πόρτο-Χέλι 2 φορές το χρόνο μία το Πάσχα έως την γιορτή των Αγίων Αποστόλων και μία από τον Αύγουστο έως τη γιορτή του Άγιου Αντρέα.
Ψάρευαν στις Κυκλάδες, Σποράδες, Επτάνησα, Δωδεκάνησα έως το Άγιο Όρος από την ανατολή του ήλιου μέχρι την δύση. Πήγαιναν τα ψάρια στον Πειραιά και μετά συνέχιζαν πάλι την δουλειά τους.

- ▶ Στο Πορτοχέλι γίνεται αναβίωση της Τσέτας. Όταν τα καράβια γυρνάνε οι κάτοικοι του Χελιού βρίσκονται στην εκκλησία στο λιμάνι για να τους υποδεχτούν και μετά ακολουθεί παρουσίαση παραδοσιακών χορών από την χορευτική ομάδα του συλλόγου «Φάρος» και μπουφές στο κατάστημα «Γκιουζέλης» με ζωντανή μουσική-γλέντι.

Αναβίωση του Κλήδονα

- ▶ Γιορτάζεται εδώ και 2 χρόνια στις 24 Ιουνίου. Σ' αυτήν τη γιορτή τα κορίτσια ζητούν να μαντέψουν τη μοίρα τους και ποιον θα παντρευτούν. Ο κλήδονας υπήρχε στην εποχή του Ομήρου και έδινε χρησμούς κυρίως ερωτικούς. Την ημέρα του κλήδονα τα κορίτσια μαζεύονται σε ένα σπίτι και αναθέτουν σε κάποια Μαρία να πάει να φέρει το «αμίλητο νερό» από μία πηγή.

- ▶ Η Μαρία πρέπει να φτάσει σπίτι με το νερό χωρίς να μιλήσει όμως στο δρόμο. Υπάρχουν άνδρες που προσπαθούν με πειράγματα να την κάνουν να μιλήσει, αν μιλήσει όμως δεν θα ισχύει η μαντεία του κλήδονα. Αν στο δρόμο ακούσει κάποιο ανδρικό όνομα σημαίνει ότι αυτόν θα παντρευτεί. Όταν επιστρέψει σπίτι αφήνει το δοχείο κάτω από ένα δέντρο και βάζουν μαζί με τις φίλες της ένα δικό της αντικείμενο μέσα. Το σκεπάζουν μέχρι το πρωί με κόκκινο πανί μέχρι τη λειτουργία του Αγίου Γιάννη. Το βράδυ υποτίθεται πως βλέπουν στον ύπνο τους αυτόν που θα παντρευτούν.

- ▶ Την παραμονή του Άγιου Γιάννη πηδάνε φωτιές και η Μαρία με τις φίλες της και άλλους για μάρτυρες ανοίγει το δοχείο και βγάζει τα αντικείμενα λέγοντας δύστυχα όπως: «Ανοίγουμε τον κλήδονα με του Άγιου Γιάννη τη χάρη και όποια έχει ριζικό καλό να δώσει να το πάρει». Αυτό επαναλαμβάνεται ώσπου να βγουν όλα τα αντικείμενα και μετά αφού πιουν μια γουλιά από αυτό το νερό κάθονται στο παράθυρο ώσπου να ακούσει αντρικό όνομα που θα είναι και αυτός που θα παντρευτεί.

- ▶ Στην συνέχεια ακολουθεί γλέντι στο λιμάνι με παραδοσιακούς χορούς όπως: συρτό, κοιλαδιώτικο, ψαράδικοι, νησιώτικοι, χασαποσέρβικο, χασάπικο με το τραγούδι της Φραγκοσυριανής.

ΘΕΡΜΗΣΙΑ

▶ 25^η Μαρτίου (Ευαγγελισμός της Θεοτόκου)

Ένα μεγάλο πανηγύρι που διατηρείται μέχρι σήμερα. Παραμονή γινόταν η περιφορά της εικόνας και μετά ξεκινούσε και το πανηγύρι, έχοντας βέβαια έντονο το θρησκευτικό χαρακτήρα.

Παλιότερα το κάθε μαγαζί είχε και την δική του ορχήστρα και ο κόσμος διασκέδαζε πηγαίνοντας από το ένα μαγαζί στο άλλο.

Το έθιμο διατηρείται μέχρι σήμερα, ανήμερα γίνεται οργανωμένο γλέντι που ξεκινά με παραδοσιακούς χορούς από τα παιδιά του χωριού και συνεχίζεται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΚΟΙΛΑΔΑ

- ▶ Οι τοπικές γιορτές της Κοιλιάδας είναι **ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου**, όπου γιορτάζει και η εκκλησία του χωριού (25^η Μαρτίου), και η γιορτή του **Αγίου Νικολάου**, καθώς είναι ο προστάτης των ψαράδων.
- ▶ Την παραμονή του Ευαγγελισμού γίνεται η περιφορά της εικόνας από τους ανθρώπους του χωριού αλλά και άλλων περιοχών όπου τελευταία συμμετέχει και η φιλαρμονική. Την παραμονή της περιφοράς, οι γυναίκες του χωριού μας αναλαμβάνουν το στολισμό της εικόνας της Παναγίας.
- ▶ Την ημέρα του Αγίου Νικολάου (6 Δεκεμβρίου), γίνεται λειτουργία στο ξωκλήσι που βρίσκεται στην άκρη του χωριού. Εκείνη την ημέρα είναι αργία στο χωριό, καθώς δεν λειτουργεί το σχολείο και τα καταστήματα είναι κλειστά.

ΚΟΙΛΑΔΑ

Η Γιορτή του Ψαρά

Η γιορτή του ψαρά ξεκίνησε από τους ψαράδες οι οποίοι, όταν είχε μπαϊντούζι, όταν δηλαδή είχε πανσέληνο και το φεγγάρι ήταν γεμάτο, δεν πήγαιναν για δουλειά, και έτσι μαζεύονταν όλοι μαζί σε κάποια ταβέρνα, πλήρωναν τους εργάτες και γλεντούσαν.

Η πρώτη γιορτή έγινε το 1983 στο τελωνείο της Κοιλάδας κάτω στο λιμάνι δίπλα στην ιχθυόσκαλα. Την γιορτή άνοιξαν οι Κονιτόπουλοι με τα τραγούδια τους ενώ ο πρώτος χορός (συρτός κοιλαδιώτικος) ήταν αποκλειστικά για τους ψαράδες. Η γιορτή διοργανώθηκε από τον τότε Ναυτικό Σύλλογο Κοιλάδας. Επίσης μεγάλη βοήθεια έδωσαν και οι γυναίκες του χωριού καθώς είχαν αναλάβει την ετοιμασία του φαγητού όλης της γιορτής.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΨΑΡΑ

- ▶ Η σημερινή γιορτή δεν διαφέρει και πολύ από τότε. Έχει πλέον καθοριστεί να γίνεται κάθε Αύγουστο την ημέρα που πέφτει το μπαϊντούζι στην ιχθυόσκαλα, διότι ο κόσμος είναι πολύ περισσότερος, λόγω του ότι έρχονται και από άλλα μέρη. Κάθε χρόνο έρχονται διαφορετικοί τραγουδιστές και την γιορτή ανοίγει το χορευτικό τμήμα της Κοιλιάδας. Πλέον υπάρχει catering που φροντίζει να οργανώσει ένα μέρος της γιορτής, όμως όλα τα θαλασσινά εδέσματα τα έχουν προσφέρει οι ψαράδες και οι ιχθυοπαραγωγοί της Κοιλιάδας.
- ▶ Ο κοιλαδιώτικος είναι ο χορός που κυριαρχεί στο γλέντι μιας και ο νησιώτικος συρτός στην Κοιλιάδα έχει αντικατασταθεί από τον κοιλαδιώτικο

ΚΟΙΛΑΔΙΩΤΙΚΟΣ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

1. ΖΕΡΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
2. ΓΑΛΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
3. ΔΡΙΒΑΛΑ ΜΑΡΙΑ
4. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
5. ΓΚΟΛΕΜΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
6. ΦΩΣΤΙΝΗΣ ΚΟΣΜΑΣ
7. ΜΠΙΜΠΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
8. ΜΑΧΑΙΡΑ ΞΕΝΙΑ
9. ΠΟΥΛΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
10. ΤΟΥΣΑ ΜΑΡΚΕΛΑ
11. ΣΤΑΙΚΟΥ ΠΟΠΗ
12. ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ ΒΙΒΗ
13. ΔΗΜΑΡΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
14. ΚΡΗΤΣΩΤΑΚΗ ΝΕΚΤΑΡΙΑ
15. ΦΛΩΡΗ ΜΑΤΙΝΑ
16. ΛΑΦΙΩΤΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
17. ΜΠΑΖΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
18. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ
19. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
20. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ

Γ. Λ. ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014